

Vabaduse saabumine ja armastuse võit

07.01.2009 00:00

PÄRNU POSTIMEES

Toomas Kuter

Gioachino Rossini teatakse eelkõige suurepärase koomiliste ooperite autorina. Tema teosed on tulvil sädelevaid meloodiaid, vokaalset meisterlikkust nõudvaid koloratuure ja peensusteni lihvitud orkestrisoolosid.

Veidi tõsisema koega "Wilhelm Tell" on üks mahukamaid Rossini oopereid. Ooper esietendus 3. augustil 1829 Paris Opéras. Ooperi originaallibreto on prantsuskeelne. Maailma praktikas esitatakse seda ooperit prantsuskeelsena.

Nadia Kurem Mathildena ja Mario Zeffiri Arnold Melchali rollis ooperis "Wilhelm Tell".
Foto: Harri Rospu

Maailmatasemega tenor taas Eestis

Eelmise aasta kolmel õhtul oli Eesti ooperisõpradel võimalik seda kaunist teost nautida kodus esimest korda.

Nii nagu Schilleri draama on Rossini ooper eelkõige ülemlaul vabadusele, ülluse võidule türannia üle ja armastuse võidule alatuse üle.

Kvaliteetne oli Rossini ooperi esituski. Seda juba alates võimsast avamängust, mis ilmselt on üks selle teose tuntumaid numbreid. Dirigent Arvo Volmerile sobivad ooperite kontsertettekanded. Seda on näidanud aastatepikkune kogemus. Kordagi ei katnud orkester soliste, arvestas nendega ja lahkuminekuid tuli vähe ette. Volmeri töö tagas ooperi üleüldise õnnestumise.

"Wilhem Telli" mängitakse maailma ooperilavadel suhteliselt harva. Põhjuseks eelkõige keerulised vokaalpartiid, eriti Arnoldi partii.

Rahvusoperis laulis Arnoldit meie ooperihuviliste hulgas hinnatud ja armastatud Kreeka tenor Mario Zeffiri, kelle esinemised Estonia laval on senini eredalt meeles.

Zeffiri tenor on loodud bel canto klassikute, Bellini, Rossini ja Donizetti loomingus esitamiseks. Tema liikuvale häälele puuduvad vokaalsed raskused. Tänu perfektsele tehnikale saab ta hakkama isegi kõige keerulisemate partiidega, jäädes ometi emotsioonipõhiseks lauljaks. Ainsana solistidest esitas ta oma partii peast, olles niiviisi lavaliselt vaba ja esituslaadis veenev.

Kuigi Zeffiri tenor on pigem lüüriline, võtab ta kohati huvitavalt dramaatilise värvi, mis muudab tema laulmismaneeri lummapaksuks. Seda oli tunda Zeffirile kõlanud aplausidest ja publiku braavo-hüüetestki. Zeffiri kasutamine on kahtlemata üks rahvusoperi plussidest, mis tagab etenduse kvaliteedi ja seab senisest kõrgemad nõudmised meie solistidele. Maailmatasemel tenoriga koosinemine innustab.

Wilhelm Tellina esinenud Rauno Elpi bariton kõlas ühtlaselt ja kohati metallirohkelt dramaatiliselt, mis Elpile sobib. Samu värve kasutas ta Verdi "Othellos" Jago puhul. Eriti õnnestus Elpil Telli aaria "Sois immobile", samuti eri ansamblid, milles Elpi bariton kohati sonoorselt sametise pehmuse omandas.

Eesti solistide kaunid ansamblid

Eesti solistidest üllatas positiivselt Helen Lokuta, kelle metsot selle ooperi ettekandel iseloomustas mahlakas alumine register, mis andis häälele tüseda kõla ja rollile (Wilhelm Telli naine Hedwige) sisu.

Lokuta on solistiaastate vältel teinud märgatavalt suure hüppe paremuse poole. Juba lavale tulles viibis ta muusika sees, püüdes selles lõpuni. Tema emotsionaalset kaasaenamist ooperi muusikalisele arengule oli hea jälgida. Tänu sellele säras Lokuta kogu ettekande jooksul, muutudes nõnda Zeffirile vääriliseks partnerriks.

Zeffiri tenor on loodud bel canto klassikute, Bellini, Rossini ja Donizetti loomingu esitamiseks. Tema liikuval häälel puuduvad vokaalsed raskused. Tänu perfektsele tehnikale saab ta hakkama isegi kõige keerulisemate partiidega, jäädes ometi emotsioonipõhiseks lauljaks. Ainsana solistidest esitas ta oma partii peast, olles niiviisi lavaliselt vaba ja esituslaadis veenev.

Kuigi Zeffiri tenor on pigem lüüriline, võtab ta kohati huvitavalt dramaatilise värvi, mis muudab tema laulmismaneeri lummuavaks. Seda oli tunda Zeffirile kõlanud aplausidest ja publiku braavo-hüüetestki. Zeffiri kasutamine on kahtlemata üks rahvusooperi plussidest, mis tagab etenduse kvaliteedi ja seab senisest kõrgemad nõudmised meie solistidele. Maailmatasemel tenoriga koosinemine innustab.

Wilhelm Tellina esinenud Rauno Elpi bariton kõlas ühtlaselt ja kohati metallirohkelt dramaatiliselt, mis Elpile sobib. Samu värve kasutas ta Verdi "Othellos" Jago puhul. Eriti õnnestus Elpil Tellil aaria "Sois immobile", samuti eri ansamblid, milles Elpi bariton kohati sonoorselt sametise pehmuse omandas.

Eesti solistide kaunid ansamblid

Eesti solistidest üllatas positiivselt Helen Lokuta, kelle metsot selle ooperi ettekandel iseloomustas mahlakas alumine register, mis andis häälele tüseda kõla ja rollile (Wilhelm Tellil naine Hedwige) sisu.

Lokuta on solistiaastate vältel teinud märgatavalt suure hüppe paremuse poole. Juba lavale tulles viibis ta muusika sees, püüdes selles lõpuni. Tema emotsionaalset kaasaelamist ooperi muusikalisele arengule oli hea jälgida. Tänu sellele säras Lokuta kogu ettekande jooksul, muutudes nõnda Zeffirile vääriliseks partneriks.

Nadia Kurem Habsburgide printsessi Mathildena näitas talle omast kvaliteeti. Tema teise vaatuse aaria "Sombre foret" oli meeleolukas, ilusate koloratuuride ja kantileeniga.

Wilhelm Tellil poja Jemmy osas esines Kuremi õpilane Angelika Mikk. Nii tema kui Oliver Kuusik on pärnakatel hästi meeles Klaudia Taevi konkursi eri aastate laureaatidena.

Heas mõttes tuleb ära märkida Mart Lauri (Walter Furst) mahlakas bass ja mõjuv esitusmaneer. Viimasel ajal on Lauril olnud mitu õnnestumist: peale Fursti "Wilhelm Tellis" kindlasti Alfred Doolittle muusikalis "Minu veetlev leedi".

Priit Volmer (kuberner Gesler) on end alati stabiilselt heana näidanud. Kaunilt ja suurepärase muusikalise fraasiga laulis oma esimese vaatuse aaria Oliver Kuusik (kalur Ruodi), meelde jääva rolli lõi Urmas Põldma (Rodolphe).

Kui miski kõrva riivas, siis Leonid Savitski (Arnoldi isa Melcthal) intonatsioonilised vääratused. Neid võib ette tulla kõikidel, aga kõnealusel juhul oli neid liiga palju.

Ooperi võimas lõpp ei jätnud külmaks. Ülevaks finaaliiks kujunes vabaduse saabumine ja armastuse võit. Ning Rossini suurepärase muusika suurepärase ettekanne koduses Eestis.